

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

7. februar 2023

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 29 (Alm. del) af 11. januar 2023 stillet efter ønske fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF)

Spørgsmål

Af faktaarket "Finansministeriets vurdering af effekten ved afskaffelse af en helligdag", jf. FIU alm. del – bilag 27, fremgår det, at beregningen af effekten ved at afskaffe en helligdag følger de beregningsprincipper, der blev udviklet i forlængelse af Arbejdsmarkedskommissionens rapport, og som tidligere har været anvendt. Af faktaarket fremgår desuden en række teoretiske argumenter for at forvente et øget arbejdsudbud ved afskaffelsen af en helligdag. Er det korrekt forstået, at der således ikke foreligger empirisk evidens for en effekt på arbejdsudbuddet ved afskaffelse af en helligdag, herunder i forbindelse med Arbejdskommissionens arbejde, men at beregningen i stedet er baseret på disse tidligere anvendte regneprincipper og argumenter?

Svar

Finansministeriet har anvendt det samme beregningsprincip i vurdering af effekterne ved indførelse eller afskaffelse af fri- og helligdage siden 2012.

Finansministeriet står løbende i situationer, hvor det er nødvendigt at skønne over et tiltag, hvor det ikke er muligt at trække på empiri fra direkte sammenlignelige tidligere ændringer.

I sådanne situationer kan det være vanskeligt at skønne over tiltagets samlede virkning, og derfor kan det i de tilfælde være mest retvisende alene at basere et skøn på forslagets umiddelbare mekaniske virkning og se bort fra dynamiske effekter (adfærdsvirkninger).

I andre tilfælde vil det dog være sådan, at størrelsen af de virkninger, der ligger ud over den mekaniske virkning (adfærdsvirkningen), vil have et entydigt teoretisk fortegn. Det er Finansministeriets vurdering at afskaffelsen af store bededag er et eksempel på en sådan situation, *jf. nedenfor*.

Hvis adfærdseffekterne entydigt peger i en retning, vil det *ikke* være retvisende (middelret) at lægge den mekaniske virkning til grund for vurderingen af et tiltag. I

sådanne situationer tilstræber Finansministeriet, at give de bedst mulige skøn baseret på en samlet vurdering af tilsvarende tiltag med tilgængelig empiri, økonomisk teori og erfaringer på området.

I forhold til afskaffelsen af store bededag som helligdag bemærker finansministeriet, at den mekaniske virkning på arbejdsudbuddet vil være, at beskæftigede som udgangspunkt arbejder en dag mere om året. Det svarer til at antage, at afskaffelsen af Store bededag vil have fuldt gennemslag på de faktiske timer.

Erfaringer fra bl.a. tidligere ændringer af den aftalte arbejdstid peger dog på, at en del af de beskæftigede vil tilpasse deres arbejdstid, så gennemslaget bliver mindre end en-til-en på den faktiske arbejdstid. Der er derfor behov for at skønne over denne adfærdsvirkning, for at kunne give en retvisende vurdering af forslaget om at afskaffe store bededag.

Som Finansministeriet fx har redegjort for i en teknisk gennemgang af lovforslag *L13 Forslag til lov om konsekvenser ved afskaffelsen af store bededag som helligdag* for beskæftigelsesudvalget mandag d. 30. januar og i en faglig briefing for journalister og organisationer tirsdag den 31. januar, så skønnes det, at der er tilstrækkeligt empirisk og teoretisk belæg for at forudsætte et gennemslag på $\frac{3}{4}$ på den faktiske arbejdstid.

På briefinggen blev der også redegjort for, hvordan fx arbejdstidsreformer via de såkaldte normeffekter kan påvirke arbejdstiden varigt. Det afspejles bl.a. i, at arbejdstiden på tværs af lande ikke nærmer sig det samme niveau over tid og i takt med velstandsstigninger.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister